

Terugblik

Na bijna 25 jaar neemt TOA Henk afscheid van Huizermaat; 'Het was een verrijking'

vr 3 jul, 08:30 · leestijd 5 minuten

Onderwijs & Wetenschap

Voorlezen

Henk bij de uitleenbalie, met daarop een afbeelding met verhoudingen "van quark tot en met de kosmos."

Foto: Bob Awick

De 77-jarige Henk Wittekamp neemt vrijdag 3 juli, op de laatste dag voor de zomervakantie, afscheid van zijn werk als TOA op SG Huizermaat. Bijna 25 jaar deed hij dat met veel plezier, al had hij vroeger nooit kunnen bedenken dat hij ooit op een school zou werken.

Direct na het telefoontje van de baliemedewerker dat we zijn gearriveerd, komt Henk ons ophalen. Vrolijk neemt hij ons mee naar het kantoor van plaatsvervangend rector Paul Petri, die even later eveneens goedgemutst binnenstapt. De twee zijn niet alleen collega's, maar ze lopen ook regelmatig samen hard, weer of geen weer. Voor dit interview nemen ze samen plaats aan de vergadertafel.

Op de vraag hoe zijn naderende afscheid van Huizermaat voelt, moet Henk even nadenken. "Als een uitdaging", zegt hij uiteindelijk. "Ik ben er eigenlijk al een paar jaar mee bezig, hoor, maar elke keer schoof ik het weer een beetje voor me uit. Ik ben graag bezig." Het idee om straks veel thuis te zitten, spreekt hem dan ook totaal niet aan. "Maar zo zit jij helemaal niet in elkaar", vult Paul snel aan. "Je bent bijvoorbeeld al de hele week aan het klussen bij je kinderen." Henk knikt: "Ja, ik zoek het wel op."

Doe-het-zelf-winkel

Bijna 25 jaar geleden, op 1 augustus 2001, begon Henk aan zijn nieuwe baan op SG Huizermaat. "Daar zit een heel verhaal aan vast", grijnst hij. Na zijn opleiding Elektronica ging hij fulltime aan de slag bij Wooncentrum I.D. in Huizen, destijds gevestigd aan de Voorbaan 36, waar hij al eerder een bijbaan had gehad. Vrijwel meteen nam hij de zaak over. "Hoe dat ooit gelukt is, daar heb ik geen flauw idee van."

‘Ik zag ondernemers om me heen die steeds minder energie hadden voor hun zaak, en dat wilde ik absoluut niet’

In de jaren tachtig en negentig groeide de winkel uit tot een bekende woon- en doe-het-zelfzaak. Huizers kwamen er voor verf, gereedschap, laminaat en allerlei andere klus- en interieurartikelen. Het was leuk, maar "na mijn vijftigste wist ik: ik kan het hier nooit tot mijn 65e volhouden. Bovendien had het eigenlijk niets met mijn opleiding te maken. Ik zag ondernemers om me heen die steeds minder energie hadden voor hun zaak, en dat wilde ik absoluut niet." Toen hij de winkel voor een goede prijs kon verkopen, besloot hij dat te doen.

Eigenlijk wilde Henk daarna met pensioen, "want ik dacht: ik heb hard genoeg gewerkt." Hij hield van hardlopen en fietsen, wat overigens onveranderd is. Ook op latere leeftijd liep hij nog halve marathons. Samen met zijn vrouw maakte hij fietstochten door onder meer China, Thailand en Engeland. Vlak voor dit interview fietste hij nog een lange route door Zweden.

Henk ontdekte echter dat vrije tijd ook niet alles is: "Dat is alleen leuk als afwisseling op je werk." Via een kennis hoorde hij over het beroep TOA: technisch onderwijsassistent. Een TOA ondersteunt het praktijkonderwijs door practica voor te bereiden, leerlingen te begeleiden en materialen en apparatuur te beheren. Het leek hem direct interessant en kort daarna wees een buurvrouw hem op een vacature bij Huizermaat. "Ik belde meteen!", lacht Henk.

Wennen

Net zoals afscheid nemen straks wennen zal zijn, was ook het begin op Huizermaat even schakelen. "Ik was ondernemer en ondernemen doe je zelf: successen zijn voor jezelf, maar mislukkingen ook. Op een

school werk je in een team. Dat is heel anders." Gelukkig klikte het goed met zijn collega's. Met name Peter van Wijlick speelde daarin een belangrijke rol. Hij begon in oktober 2001 als docent natuurkunde op Huizermaat en had toen al ruim veertien jaar ervaring in het onderwijs. "Hij was een soort mentor voor me."

Ook op andere vlakken moest Henk wennen. Zijn kinderen hadden niet op Huizermaat gezeten, maar op een andere middelbare school, waar leerlingen docenten aanspreken met meneer of mevrouw gevolgd door hun achternaam. "Maar hier, op Huizermaat, ben ik niet 'meneer Wittekamp', maar gewoon Henk. Daar moest ik echt even aan wennen!" Gelukkig heeft Henk zelf ook twee pubers gehad, dus wist hij ongeveer wat hij kon verwachten van leerlingen in die leeftijdscategorie.

Stempel op gebouw

In zijn eerste jaren op Huizermaat werkte Henk zich grondig in. Zo nam hij alle vwo-boeken door om de lesstof goed onder de knie te krijgen. Zijn werkzaamheden als TOA gingen hem daarna steeds gemakkelijker af. "Het allerleukst vond ik om een creatieve draai te geven aan practica. Dat moedigde Peter van Wijlick ook aan. Hij zei altijd: 'Ik hoef geen kant-en-klare dingen.'"

Een volgende uitdaging kwam per toeval op zijn pad na een ingrijpende gebeurtenis: de brand in de sporthal in 2004. "Dat was één grote paniek", zegt Henk. "Daarna moesten de hal en een deel van de net gerenoveerde aula opnieuw worden opgebouwd. Toen ben ik daarbij betrokken geraakt." Paul Petri knikt. "Daar heeft Henk veel verstand van. Ook op dat vlak is hij ontzettend waardevol geweest voor de school."

‘De TOA’s zaten vroeger in afgesloten ruimtes, behoorlijk op zichzelf. Maar ik vind: je moet het ook een beetje leuk houden’

De afgelopen jaren kreeg vrijwel het hele schoolgebouw een opknapbeurt, "en daar heeft Henk een grote stempel op gedrukt." Henk vertelt dat dat begon op de science-afdeling. "Die bestond vroeger uit allemaal kleine kabinetjes. De TOA's zaten in afgesloten ruimtes, behoorlijk op zichzelf. Maar ik vind: je moet het ook een beetje leuk houden." Er kwam een plan om de afdeling volledig open te breken.

Over een resultaat kun je wel praten, maar het *zien* is natuurlijk beter. Henk en Paul nemen ons mee naar de science-afdeling, waar meteen de hoge vitrinekasten opvallen. Ze bieden een doorkijk van de klaslokalen naar de werkplaats en andersom. De extra levendigheid blijkt nauwelijks afleidend, want "het is minder een mysterie wat er aan de andere kant van de deur gebeurt."

Opvallend is de grote afbeelding die over de uitleenbalie en de hoge kasten in de science-afdeling loopt. Die geeft in machten van tien de verhoudingen weer "van quark tot en met de kosmos." Opgewekt loopt hij naar het linker uiteinde van de afbeelding. "Hier begint het", zegt hij terwijl hij naar een quark wijst. Dat is de allerkleinste, ondeelbare bouwsteen van het universum. "Ongeveer tien tot de macht min 18 meter."

Bij iedere stap naar rechts wordt de schaal groter. Een atoom wordt een cel, een cel wordt een stel hersenen en uiteindelijk eindigt de afbeelding in het universum. "En dat dijt nog steeds uit", zegt Henk glimlachend.

Einde aan vooruitschuiven

We lopen verder, naar het Technasium. Die ruimte bestond enkele jaren geleden nog niet; het lokaal werd gebouwd op een lager gelegen deel van het dak. "We hadden ruimtegebrek, maar konden het schoolgebouw eigenlijk niet uitbreiden", legt Paul uit. Toen kwam Henk met een opvallend voorstel: "Waarom bouwen we niet op het dak?" Het idee ontstond tijdens een van zijn vele wandelingen naar school, vanaf zijn huis nog geen vijf minuten lopen.

Door zulke projecten werd Henk steeds vaker betrokken bij nieuwe plannen. En daardoor schoof zijn pensioen telkens verder naar achteren. "Toen je je pensioengerechtigde leeftijd had gehaald, gingen we dat met 'een jaartje' verlengen, weet je nog?", lacht Paul.

‘Ik besef steeds meer dat ik 25 jaar geleden echt de juiste keuze heb gemaakt’

Vrijdag 3 juli is het dan toch echt zover. Tijdens de personeelsdag wordt Henk in het zonnetje gezet. Ook zijn familie zal daarbij aanwezig zijn. Henk gniffelt en Paul weet direct waarom: "Hij houdt er niet van om in het middelpunt van de belangstelling te staan." Henk knikt. Voor hem draait het allemaal vooral om de school, die hem de kans gaf om op latere leeftijd een compleet nieuwe richting in te slaan. "Dat gaf zo'n enorme stimulans", zegt hij. "Ik had het geluk dat ik financieel die overstap kon maken. En ik besef steeds meer dat ik toen echt de juiste keuze heb gemaakt. Het was een verrijking en ik heb het enorm naar mijn zin gehad op Huizermaat." Van winkeleigenaar naar TOA: het was een buitengewoon geslaagd experiment.